

ΗΛΙΑΣ ΕΥΘΥΜΙΟΠΟΥΛΟΣ ΚΙΜΩΝ ΧΑΤΖΗΜΠΙΡΟΣ

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ

Ο ομότιμος καθηγητής του ΕΜΠ και ο πρών υφυπουργός, τ. διευθυντής της Greenpeace μιλούν για τις ΑΠΕ και το περιβάλλον

«Προστασία στο περιβάλλον δεν σημαίνει οριζόντιες απαγορεύσεις»

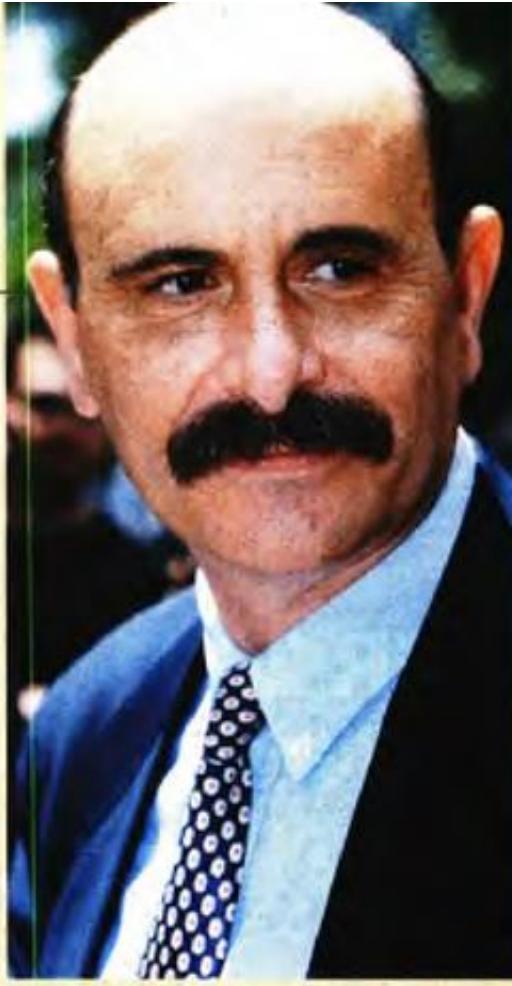
ΣΤΗ ΜΑΧΗ ΤΡΑΤΣΑ

Δύο εκ των πρωτεργατών του οικολογικού κινήματος στην Ελλάδα, ο πρών υφυπουργός Περιβάλλοντος Ηλίας Ευθυμιόπουλος και ο καθηγητής του ΕΜΠ Κίμων Χατζημπίρος, αποκαλύπτουν τη σύγχυση «περιβαλλοντικών οργανώσεων» και «κινημάτων» που έχει δημιουργηθεί κατά τη μετάβαση της χώρας στην «πράσινη εποχή» και τις Ανανεώσιμες Πηγές Ενέργειας (ΑΠΕ). Καταρρίπτουν τον μόδο για τους δήθεν κινδύνους για τη βιοποικιλότητα και σπάζουν τα ταμπού για εγκατάσταση Ανανεώσιμων Πηγών Ενέργειας (ΑΠΕ) σε μεγάλη κλίμακα, ακόμα και σε περιοχές NATURA 2000. Οπως σημειώνουν χαρακτηριστικά «η πλειονότητα των δρόμων που κατασκευάζονται απερίσκεπτα και κατατεμαχίζουν φυσικά

τοπία για παραθεριστικές κατοικίες ή για άλλους ήσσονος σημασίας λόγους είναι πολύ μεγαλύτερο περιβαλλοντικό πρόβλημα από τις ΑΠΕ».

Αρκετοί ισχυρίζονται ότι δεν χρειάζομαστεί άλλες ΑΠΕ, είμαστε κοντά στην επίτευξη των στόχων. Άλλοι προτείνουν την κάλυψη μόνο των τοπικών αναγκών.

Κ. Χατζημπίρος: Η πορεία της κλιματικής αλλαγής είναι σε σημαντικό βαθμό απροσδιόριστη, πιθανώς να επιταχυνθεί και οι στόχοι να αλλάξουν, άρα κάθε πρόβλεψη σε ορίζοντα 30ετίας έχει μεγάλο βαθμό αβεβαιότητας. Ωστόσο για την Ελλάδα η ανάπτυξη των ΑΠΕ δεν πρέπει να καθορίζεται μόνον από στόχους και ευρωπαϊκές υποχρεώσεις. Η μεγιστοπόιηση του αριθμού και της ισχύος των αιολικών πάρκων είναι

Ο πρών υφυπουργός Περιβάλλοντος Ηλίας Ευθυμιόπουλος (αριστερά) και ο καθηγητής του ΕΜΠ Κίμων Χατζημπίρος, δύο από τους πρωτεργάτες του οικολογικού κινήματος στην Ελλάδα, αποκαλύπτουν τη σύγχυση «περιβαλλοντικών οργανώσεων» και «κινημάτων» που έχει δημιουργηθεί

πιλόνας της εθνικής ανάπτυξης, με την εκμετάλλευση ενός εξαιρετικού φυσικού πόρου, ενώ παράλληλα συμβάλλει στον περιορισμό της κλιματικής αλλαγής, που αποτελεί για τη χώρα μέγιστη απειλή. Οι περιβαλλοντικές και κοινωνικές επιπτώσεις είναι μηδαμινές σε σχέση με άλλες αναπτυξιακές δραστηριότητες.

Ηλ. Ευθυμιόπουλος: Αντίθετα με την επιδίωξη τοπικής ενέργειακής αυτάρκειας, που αφήνει σε αχρηστία υψηλό αιολικό δυναμικό, η κάθε περιοχή οφείλει να συμβάλλει με ΑΠΕ στην ανάπτυξη του συνόλου – όπως έγινε επί δεκαετίες σε Πτολεμαΐδα και Μεγαλόπολη – ανάλογα με το δυναμικό της. Η ενδεχόμενη περίσσεια ηλεκτρικής ενέργειας θα μπορεί να διοχετεύεται στην παραγωγή εναλλακτικών καυσίμων, όπως το υδρογόνο, ιδιαίτερα για τις θαλάσσιες μεταφορές, να αποθηκεύεται π.χ. σε μπαταρίες ή στο δίκτυο για μεταχρονισμένες χρήσεις (π.χ. φόρτιση ηλεκτρικών οχημάτων) ή να εξάγεται προς όφελος της χώρας.

Πώς σχολιάζετε τις αντιδράσεις περιβαλλοντικών οργανώσεων και κινημάτων που εκδηλώνονται σε τοπικά κυρίως επίπεδο;

Ηλ. Ευθυμιόπουλος: Ρόλος των περιβαλλοντικών οργανώσεων είναι να υπερασπίζονται τις δραστηριότητες που συντελούν στην αντιμετώπιση πραγματικών απειλών για τις περιβαλλοντικά ειδώλια της περιοχής και που συμβάλλουν συστασικά στην αποφρότητης της κλιματικής αλλαγής και της ρύπανσης, αντί να στρέφονται καπά των ΑΠΕ. Η εγκατάσταση νέων αιολικών πάρκων πρέπει να προχωρά με αμείωτους ρυθμούς, οι αναπόφευκτες καθυστέρησης της αναθεώρησης του Χωροταξικού για τις ΑΠΕ, των μελετών και των Προεδρικών Διαταγμάτων για προστατεύμενες περιοχές ας μη χρησιμοποιούνται ως πρόσχημα για κωλυσιεργία.

Σε ό,τι αφορά τη διαχείριση της ενέργειας (κυρίως πάρκα, πώληση και χρήση) η συμμετοχή της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, άλλων τοπικών φορέων και Ενεργειακών Κοινωνίτων είναι επιθυμητή, αλλά όχι απαραίτητη προϋπόθεση για τις νέες εγκαταστάσεις. Η αναγκαία και γρήγορη ανάπτυξη τους απαιτεί γενναία συμμετοχή και πρωτοβουλίες κυρίων από τον ιδιωτικό τομέα, συμπεριλαμβανομένης και της παραγωγής καινοτομίας.

Υποστηρίζετε ότι οι περιοχές NATURA δεν πρέπει να εξαιρεθούν από την εγκατάσταση νέων αιολικών πάρκων. Πού το βασίζετε αυτό;

Κ. Χατζημπίρος: Οι περιοχές για την προστασία της φύσης που ανήκουν στο δίκτυο NATURA 2000 καλύπτουν περίπου το 1/3 της χερσαίας επιφάνειας της χώρας και σε πολλές από αυτές υπάρχει ισχυρό αιολικό δυναμικό. Οι Οδηγίες της ΕΕ (Birds Directive 79/409 και Habitats Directive 92/43, με τις συμπληρώσεις τους) ζητούν τη διατήρηση ή την επαναφορά σε καλή κατάσταση των σημαντικών βιολογικών ειδών και οικολογικών ενδιαίτημάτων (οικοτόπων) που βρίσκονται στις περιοχές NATURA 2000. Η προσέγγιση αυτή πρέπει να λαμβάνει υπόψη τις οικονομικές, κοινωνικές και πολιτιστικές ανάγκες για επίτευξη βιώσιμης ανάπτυξης. Ειδικότερα για τις περιοχές ορινθολογικής προστασίας, ζητείται αποφυγή ρύπανσης, υποβάθμισης βιοτόπων ή διατάραξης πτηνών, καθώς και ένα καθεστώς προστασίας που θα εξαφαλίσει για τα σημαντικότερα είδη την επιβίωση, τις αναπαραγωγικές διαδικασίες και τη διαχείμαση. Ζητείται επίσης τα τεχνικά ή αναπτυξιακά έργα να υποβάλλονται σε κατάλληλη επιστημονική εκτίμηση, εφόσον ενδέχεται να έχουν επιπτώσεις. Επομένως, οι κανόνες των περιοχών NATURA 2000 καθόλου δεν αποκλείουν νέα έργα και νέες υποδομές, αλλά απαιτούν να μη θίγεται η διατήρηση βιολογικών ειδών και οικολογικών ενδιαίτημάτων (οικοτόπων) που είναι ευάλωτα στις συγκεκριμένες δραστηριότητες. Πολύ περισσότερο, δεν εμποδίζουν την εγκατάσταση ΑΠΕ που προσπατεύουν τη βιοποικιλότητα από την κλιματική αλλαγή.

Ηλ. Ευθυμιόπουλος: Προστασία δεν σημαίνει οριζόντιες απαγορεύσεις, αλλά επισημονική ανάλυση του κατά πόσον μια δραστηριότητα βλάπτει κάποιο βιολογικό είδος ή οικολογικό ενδιαίτημα (οικότοπο) στις συγκεκριμένες συνθήκες. Επομένως, σε όλες τις περιοχές NATURA 2000, πολλές από τις οποίες έχουν αξιόλογο αιολικό δυναμικό, μπορούν να αναπτυχθούν αιολικά πάρκα, με την εξαίρεση μόνο εκείνων των σημείων όπου απειλούμενα είδη πτηνών ή το φυσικό τοπίο κινδυνεύουν να υποστούν σοβαρή βλάβη και εφόσον δεν υπάρχουν αξιόποτες εναλλακτικές λύσεις και αποτελεσματικά μέτρα προστασίας, με βάση αντικειμενικές επιστημονικές εκτιμήσεις. Προς αυτήν άλλωστε την κατεύθυνση στοχεύουν οι πρακτικές των αντισταθμιστικών μέτρων (compensation measures) με ευρεία εφαρμογή σε πολλές χώρες και με σαφείς τεχνικές οδηγίες εκ μέρους της Επιτροπής.

Υπάρχουν φιλόδοξες και συντριπτικές εκτιμήσεις για τον ρόλο των ΑΠΕ στην Ελλάδα. Ποια είναι η δική σας γνώμη;

Κ. Χατζημπίρος: Ακόμα και με τη μέγιστη δυνατή εξοικονόμηση ενέργειας, η υπεράσπιση και η διατήρηση ενός υψηλού επιπλέοντος ζωής, με δεδομένη μάλιστα την επέκταση της ηλεκτροκίνησης στις μεταφορές, συνεπάγεται όχι μείωση αλλά αύξηση των αναγκών σε ηλεκτρισμό. Για την αντιμετώπιση της κλιματικής αλλαγής επιβάλλεται περιορισμός των ορυκτών καυσίμων εδώ και τώρα, άρα ταχύτατη ανάπτυξη της παραγωγής ηλεκτρισμού από ΑΠΕ (100% το 2050).

Τα τεχνικά στοιχεία δείχνουν ότι το μεγαλύτερο μέρος αυτής της αύξησης θα προέρχεται από την αιολική ενέργεια.

Για την Ελλάδα, χώρα που θα υποστεί μεγάλη ζημιά από την κλιματική αλλαγή, προβλέπονται τουλάχιστον 8-10 και πιθανώς 16 GW ηλεκτρισμού από αιολικά πάρκα μέχρι το 2050. Η εγκατάστασή τους δεν μπορεί να περιμένει, πρέπει να γίνεται σε ευρύτατη κλίμακα και με επιταχυνόμενους ρυθμούς ήδη κατά την τρέχουσα δεκαετία.

Πώς θα ζυγίσουμε τους κινδύνους και τα οφέλη;

Ηλ. Ευθυμιόπουλος: Η αντίρρηση κατά των αιολικών πάρκων με επίκληση, γεννικώς, της προστασίας της βιοποικιλότητας είναι παραπλανητική. Με εξαιρέση ορισμένα είδη ορνιθοπανίδας, το μεγαλύτερο μέρος της βιοποικιλότητας δεν επηρεάζεται καθόλου από τις ανεμογεννήτριες. Μόνον η διάνοιξη νέων δρόμων μπορεί να έχει σοβαρή επίδραση σε ορισμένα βιολογικά είδη, όπως και στο τοπίο, άρα εκεί πρέπει να εσπιασθούν οι ενστάσεις και να επιδιωχθεί η προώθηση των αιολικών πάρκων με ελαχιστοποίηση της διάνοιξης νέων δρόμων. Να σημειωθεί όμως ότι η πλειονότητα των δρόμων που κατασκευάζονται απερίσκεπτα και κατατεμαχίζουν φυσικά τοπία για παραθεριστικές κατοικίες ή για άλλους ή